

ГЕОГРАФІЯ КОРУПЦІЙНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В НЕВИРОБНИЧІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ

GEOGRAPHY OF CORRUPTION OFFENCES IN THE NON-PRODUCTION SECTOR OF UKRAINE

Смірнов А.С., к.мед.н., доцент,
докторант,

Дніпровський державний університет внутрішніх справ

У статті проведено дослідження географії корупційної злочинності в невинробничій сфері України. Встановлено, що дослідження географічних показників поширення корупційної злочинності в невинробничій сфері України є невід'ємною складовою комплексного дослідження стану злочинності в державі.

В ході дослідження наголошено, що корупційні прояви в невинробничій сфері України підривають довіру до держави як гаранта верховенства права, а також до правоохоронних органів, які повинні забезпечувати її діяльність. Так, орієнтуючись не те, що задоволення соціальних і духовних потреб суспільства є пріоритетним напрямком діяльності держави, достатні ресурси мають виділятися на запобігання кримінальним правопорушенням. Корупційні кримінальні правопорушення в невинробничій сфері України, як і в будь-якій сфері, мають свою географічну поширеність, на що, у свою чергу, впливає ціла низка причин. Дослідження географії вчинення корупційних кримінальних правопорушень в невинробничій сфері України сприяє формуванню ефективної антикорупційної політики на загальнонаціональному та місцевому рівнях.

В контексті дослідження географічної поширеності корупційної злочинності в невинробничій сфері України наголошується, що не неї впливає цілий комплекс взаємопов'язаних факторів. Серед яких варто виокремити наступні: економічні (рівень економічного розвитку); соціальні (рівень життя населення); демографічні (кількість і структура населення); містобудівні (високий рівень урбанізації); політичні (рівень політичної стабільності); організаційно-правові (діяльність органів виконавчої та судової влади). Врахування зазначених вище факторів в межах кримінологічної політики держави сприятиме більш ефективній боротьбі з корупційною злочинністю в невинробничій сфері України.

Географічний показник вчинення корупційних кримінальних правопорушень у невинробничій сфері України свідчить, що розповсюдження даного виду кримінальних правопорушень залежить від рівня соціально-економічного розвитку територіальної одиниці, розгалуженості органів державної влади, місцевого самоврядування та розвитку галузі невинробничого сектору (сфери послуг) тощо. З огляду на це, територіальне поширення корупційної злочинності у невинробничій сфері України протягом 2024 року виглядає наступним чином: Львівська область (8,1%), Вінницька область (7,7%), Дніпропетровська область (7%), Одеська область (6,4%), м. Київ (6,2%), Київська область (6%). Тоді як, загальний рівень протиправних діянь розподілився наступним чином: Донецька область (11,2%), Дніпропетровська область (11%), Київська область (11%), Харківська область (10,7%).

Ключові слова: невинробнича сфера, сфера послуг, корупція, географія, географічні показники, географічне поширення, географія злочинності.

The article conducts a study of the geography of corruption crime in the non-productive sphere of Ukraine. It is established that the study of geographical indicators of the spread of corruption crime in the non-productive sphere of Ukraine is an integral part of a comprehensive study of the crime situation in the State.

Corruption in the non-productive sphere of Ukraine undermines trust in the State as a guarantor of the rule of law, as well as in law enforcement agencies which are supposed to ensure its activities. Thus, based on the fact that satisfaction of social and spiritual needs of society is a priority for the state, sufficient resources should be allocated to prevent criminal offences. Corruption criminal offences in the non-productive sphere of Ukraine, as in any sphere, have their own geographical distribution, which, in turn, is influenced by a number of reasons. The study of the geography of corruption criminal offences in the non-production sector of Ukraine contributes to the formation of an effective anti-corruption policy at the national and local levels.

In the context of the study of the geographical prevalence of corruption crime in the non-productive sphere of Ukraine, it is noted that it is influenced by a whole range of interrelated factors. Among them are the following: economic (level of economic development); social (standard of living); demographic (number and structure of the population); urban planning (high level of urbanisation); political (level of political stability); organisational and legal (activities of executive and judicial authorities). Taking into account the above factors within the framework of the state's criminological policy will contribute to a more effective fight against corruption crime in the non-productive sphere of Ukraine.

The geographical indicator of corruption criminal offences in the non-production sector of Ukraine shows that the spread of this type of criminal offence depends on the level of socio-economic development of the territorial unit, the branching of state authorities, local self-government and the development of the non-production sector (service sector), etc. In view of this, the territorial spread of corruption offences in the non-productive sector of Ukraine in 2024 is as follows: Lviv region (8.1%), Vinnytsia region (7.7%), Dnipro region (7%), Odesa region (6.4%), Kyiv city (6.2%), and Kyiv region (6%). The overall level of unlawful acts was distributed as follows: Donetsk region (11.2%), Dnipro region (11%), Kyiv region (11%), Kharkiv region (10.7%).

Keywords: non-productive sector, service sector, corruption, geography, geographical indicators, geographical distribution, geography of crime.

Постановка проблеми. Загалом, корупційна злочинність вийшла далеко за межі загальнокримінального феномену і перетворилася на фактор, що створює реальну загрозу національній безпеці, основам державного устрою. Вона набуває організованих, транснаціональних форм із корумпованими зв'язками. Корупцією вражені органи державної влади і управління, у тому числі правоохоронні. Ця злочинність глибоко проникла в економіку, фінансову і політичну системи, органи державної влади і управління. Зберігається тенденція зростання кримінального впливу на всі сфери людської діяльності. Так, варто погодитися із Р.С. Веприцьким, що корупція, як окремий вид злочинності, видозмінюється, вона існує в суспільстві

і нерозривно взаємопов'язана з ним, з'являються її нові ознаки, які виникають знову ж таки в залежності від змін суспільного життя [1, с. 51].

Не винятком стала і корупційна злочинність в невинробничій сфері України. Від корупційних проявів потерпають сфера освіти, медицини, соціального, пенсійного забезпечення, фізичної культури, туризму, культури, науки адміністративних і фінансових послуги тощо. Конституція України передбачає обов'язок держави щодо забезпечення функціонування цих сфер (ст. 3, 24, 43, 46, 49, 53, 54 тощо).

З огляду на законодавче забезпечення, корупційні прояви в невинробничій сфері України підривають довіру до

держави як гаранта верховенства права, а також до правоохоронних органів, які повинні забезпечувати її діяльність. Так, орієнтуючись не те, що задоволення соціальних і духовних потреб суспільства є пріоритетним напрямком діяльності держави, достатні ресурси мають виділятися на запобігання кримінальним правопорушенням.

Корупційні кримінальні правопорушення в невиноробничій сфері України, як і в будь-якій сфері, мають свою географічну поширеність, на що, у свою чергу, впливає ціла низка причин. Дослідження географії вчинення корупційних кримінальних правопорушень в невиноробничій сфері України сприяє формуванню ефективної антикорупційної політики на загальнонаціональному та місцевому рівнях.

В підтвердження зазначених вище слів А.М. Бабенко зазначає, що одним із магістральних, найактуальніших та перспективних напрямів сучасних досліджень вважається вивчення географії злочинності і похідних від неї окремих теорій, у межах: регіональних особливостей злочинності, її територіальних відмінностей, топографії злочинності, міської та сільської злочинності і т. ін. Серед багатьох підходів осмислення феномена злочинності найдавнішим й найуніверсальнішим напрямком вважається дослідження у рамках географії злочинності. На сучасному етапі розвитку кримінологічної науки вивчення географії злочинності стало обов'язковим атрибутом будь-якого наукового дослідження. Це й не випадково, на його думку, оскільки географія злочинності дозволяє у зручній формі виявляти практично всі кількісно-якісні параметри та особливості злочинності у різних територіально-просторових системах і наглядно демонструвати отримані результати у вигляді картограм, схем, гістограм і т. ін. [2, с. 179–180].

Отже, враховуючи вищевикладену аргументацію, актуальність та доцільність дослідження сучасного стану географічного поширення корупційної злочинності в невиноробничій сфері України не викликає сумніву.

Корупційну злочинність в невиноробничій сфері України досліджували такі вчені, як: А.В. Андрушко, Д.О. Анісімов, К.А. Бабенко, В.С. Березняк, О.І. Білик, О.С. Бондаренко, А.А. Буравська, М.В. Буряк, В.Г. Герасименко, О.А. Гритенко, Н.Г. Діденко, О.О. Дриголь, Н.О. Жукова, Б.Б. Коваль, М.В. Кондрашова, С.Ж. Лазаренко, І.Б. Медичкий, В.І. Мельниченко, О.Л. Михайлюк, І.А. Нестерова, О.В. Новікова, Н.М. Овчаренко, Т.П. Панченко, О.О. Пищуліна, Р.М. Резнік, А.В. Стаднік, О.Г. Хрімль, В.В. Шаблістий, О.С. Юнін та інші. Попри це, варто зазначити, що дослідження географічних показників поширення корупційної злочинності в невиноробничій сфері України здійснювалось лише фрагментарно.

Мета статті полягає у дослідженні географії корупційної злочинності в невиноробничій сфері України.

Виклад основного матеріалу. Варто погодитись із А.М. Бабенко, що сучасний стан наукового знання про злочинність, її детермінацію та особу злочинця є надзвичайно великим, однак, і такий, що не повною мірою задовольняє потреби теорії і практики запобігання злочинності. Універсальність кримінології полягає в тому, що вона є міждисциплінарною наукою і у вивченні свого об'єкта часто запозичує знання з інших наукових галузей. Саме кримінологія здатна синтезувати найсучасніші знання з різних наук і об'єднати їх у справі запобігання злочинності. У теперішній час вивчення проблем злочинності у вітчизняній кримінології проводиться у різних напрямках, які представлені багатьма науковими школами [2, с. 179].

Як зазначає В.В. Топчій аналіз географії злочинності є необхідністю для з'ясування специфіки причин та умов злочинності в різних географічних районах з погляду впливу на них місцевих особливостей та врахування їх при розробленні заходів запобігання злочинності у певній сфері. Географія злочинності має велике практичне значення для диференційованої оцінки результатів

роботи правоохоронних органів, їх служб та підрозділів, визначення ними гарячих точок, маневрування силами та засобами, планування всього процесу боротьби зі злочинністю. При вивченні географії злочинності на рівня суб'єктів держави досліджуються її кримінологічні характеристики відносно міст та районів; на рівні міста з районним поділом – відносно районів; на рівні району, міста, селища – відносно населених пунктів, мікрорайонів, адміністративних ділянок, підприємств та інших об'єктів. Також мають значення і теоретичні дослідження, оскільки з'являється можливість глибше вивчити механізм детермінації злочинності та її змін, встановити закономірності прояви та функціонування злочинності в різних за своїми соціально-економічними характеристиками регіонах, визначати в цих закономірностях загальне та специфічне. Все це, на думку науковця, є необхідною передумовою для вироблення стратегічних заходів запобігання злочинності [3, с. 148].

Таким чином, можемо погодитись із зазначеним вище науковцем, що дослідження географічних показників корупційної злочинності в невиноробничій сфері України дозволяє отримати відповіді на цілу низку важливих питань, які стосуються ефективної державної антикорупційної політики.

Зокрема, В.В. Топчій наголошує, що дослідження географії злочинності по-перше, допомагає чітко окреслити зони з найбільш високою інтенсивністю злочинності, де необхідно зосередити увагу державних органів та громадськості і виявити особливу активність і послідовність у боротьбі з протиправними діями. По-друге, такий аналіз дає можливість виділити зони з найменшою інтенсивністю злочинних проявів. Вивчення та узагальнення позитивного досвіду боротьби зі злочинністю на території району, міста, області ґрунтується на аналізі показників кримінальної статистики, що характеризують рівень злочинності як в абсолютних цифрах, так і в коефіцієнтах. По-третє, географічний підхід дозволяє диференційовано зобразити загальний стан справ зі злочинністю, визначити регіональні тенденції в напрямі організації на державному рівні та активізації боротьби в певний час та в певному місці. З метою виявлення зон росту злочинності, зон зниження її інтенсивності і, з рештою, зон, де простежується стабілізація рівня злочинних діянь, аналізуються показники динаміки злочинності. По-четверте, аналіз структури злочинності по регіонах дає можливість диференціювати кожний з них з погляду тяжкості та небезпечності основної кількості вчинених кримінальних правопорушень, а також поширення того чи іншого виду посягань. По-п'яте, дослідження демографічних процесів (як і інших соціальних явищ) з урахуванням регіональних відмінностей злочинності допомагає виявити причини антисуспільної поведінки у досліджуваній сфері та виробити систему профілактичних заходів боротьби з нею [3, с. 148].

З приводу географії злочинності М.І. Фіалка зазначає, що вона займається проблемами просторового та часового розподілу злочинності (місця злочину, місця проживання злочинця) в світі, країні, регіонах, на типах населених пунктів. Крім того, наголошує автор, вона з'ясовує вплив соціального середовища того чи іншого регіону на рівень та характер злочинності, встановлює межі та напрямки переміщення злочинців, а також вивчає регіональні відмінності в реакціях на злочинність. Інтенсивність злочинності є неоднорідною по всій території країни. На такий стан справ впливають конкретні соціальні та історичні умови того чи іншого регіону, його економічні особливості, національний склад, структура населення, рівень культурного виховання, традиції та інші чинники. Тому, на його думку, з чим ми і погоджуємось, аналіз географії злочинності дає змогу встановити, в якому регіоні потрібно докладати найбільших зусиль та зосередити більше засобів впливу на неї [4, с. 367].

За Г.З. Яремко та Н.І. Устрицькою географія злочинності – це кримінологічний показник, що виражається в закономірності поширення злочинності в просторі [5, с. 9]. В.В. Голіна під географією злочинності розуміє – кількісну характеристику розповсюдження та прояву злочинності й окремих її видів і груп за різними регіонами та країнами світу. Нерівномірність у розподілі злочинності за регіонами автор пояснює: по-перше, конкретними соціальними та історичними умовами того чи іншого регіону; по-друге, економічною характеристикою регіону; по-третьє, національним складом, традиціями та структурою населення; по-четверте, рівнем культурного виховання, організації дозвілля та побуту населення [6, с. 41].

Т.О. Давидова в свою чергу зазначає, що показник рівня є незамінним і при визначенні географії злочинності, оскільки дає можливість оперувати об'єктивними цифрами. Географія злочинності або її територіальна розповсюдженість – співвідношення обсягів злочинності на адміністративно відокремлених одиницях, що входять до складу єдиного адміністративного утворення. Вивчення територіальних розбіжностей злочинності важливе для глибинного порівняльного аналізу соціальних умов злочинності, факторів, що впливають на загальний її стан, у перевірці кримінологічних гіпотез. На думку авторки, географічний показник при визначенні кримінологічної характеристики корупції є важливим з погляду визначення найбільш корупційних галузей у регіонах. Так, вона зазначає, що Київська, Харківська області – це регіони, у яких існують міста з розвинутою інфраструктурою, великим бюджетом, тому тут, закономірно, найкорумпованішими визнаються: бюджетна сфера, сфери приватизації майна, сфера зовнішньоекономічної діяльності, адміністративно-управлінська сфера. Такі ж області як Херсонська, Івано-Франківська тощо – це аграрні регіони, для яких часто притаманна корупція в сфері земельних відносин тощо. Водночас авторка принагідно зауважує, що відповідно за даним земельних аукціонів, на Київщині, в Одещині земні є найдорожчими в Україні, а отже в цих регіонах також фіксується зростання корупції у сфері земельних відносин [7, с. 108].

В контексті дослідження географічної розповсюдженості корупційної злочинності в невиробничій сфері України звернемо свою увагу на офіційні джерела інформації, зокрема які надані Офісом Генерального прокурора України.

Так, за даними правоохоронців, з січня по вересень 2024 року найменше кримінальних правопорушень зафіксовано у наступних регіонах: Тернопільська область – 8 299; Чернівецька область – 9 327; Івано-Франківська область – 9 235; Хмельницька область – 11 199; Кіровоградська область – 11 932; Волинська область – 13 106; Рівненська область – 13 284. За статистикою найменше кримінальних злочинів зафіксовано в Криму – 374, у Севастополі – 76, а також у Луганській області – 4 909. Але це зумовлено не низькою злочинністю, а тим що півострів перебуває під окупацією і понад 90% Луганщини зараз не підконтрольні Україні, тому дані про правопорушення у цих регіонах не є репрезентативними. Найбільше кримінальних правопорушень з січня по вересень 2024 року зафіксовано: Київ – 48 023, Київська область – 27 348; Донецька область – 52 053; Дніпропетровська область – 51 184; Харківська область – 49 867; Запорізька область – 26 737; Одеська область – 26 728; Львівська область – 25 476. Дані по решті областях: Полтавська область – 19 910; Сумська область – 17 285; Миколаївська область – 16 675; Вінницька область – 15 588; Житомирська область – 14 775; Закарпатська область – 14 755; Херсонська область – 13 726 [8].

Таким чином, географічний показник вчинення кримінальних правопорушень свідчить, що розповсюдження

кримінальних правопорушень залежить від рівня соціально-економічного розвитку територіальної одиниці, розгалуженості органів державної влади, місцевого самоврядування, розвитку галузі невиробничого сектору (сфери послуг) тощо. Таким чином, територіальна поширення злочинності виглядає наступним чином: м. Київ (10,3%), Київська область – (11,0%), Донецька область (11,2%) – проте варто робити наголос на тому, що частина території є тимчасово окупованою, з цього інформація стосовно цього регіону є не повністю об'єктивна, Дніпропетровська область (11%), Харківська область (10,7%), Запорізька область (5,7%), Одеська область (5,7%), Львівська область (5,5%). Щодо решти областей дані виглядають наступним чином: Полтавська область (4,3%), Сумська область (3,7%), Миколаївська область (3,6%), Вінницька область (3,3%), Житомирська область (3,2%), Закарпатська область (3,2%), Херсонська область (2,9%) – де також варто робити акцент на тимчасово окуповану частину території, Рівненська область (2,9%), Волинська область (2,8%), Кіровоградська область (2,6%), Хмельницька область (2,4%), Чернівецька область (2,0%), Івано-Франківська область (2,0%), Тернопільська область (1,8%), Луганська область (1,1%) – з огляду на тимчасову окупацію територій.

Отже, можна погодитись із К.Ю. Сікач, що злочинність результат складної взаємодії величезної кількості факторів, явищ і процесів, які відбуваються у суспільстві і мають територіальний прояв. Регіон при цьому виступає як територіальна суспільна система, в якій специфіка взаємодії природного середовища і функціонально пов'язаних підсистем виробництва, розселення, інфраструктури і життєдіяльності самого населення зумовлює територіальну неоднорідність соціальних, у т.ч. криміногенних процесів. Тобто, автор наголошує, при дослідженні кримінальної ситуації у тому чи іншому регіоні важливе значення має вивчення територіальної диференціації рівня злочинності, її динаміки у часі і просторі, територіальних відмінностей у переважаючих формах та структурі кримінальних правопорушень. На територіальні особливості поширення правопорушень впливає ціла низка причин, умова та факторів. Тому їх систематизація повинна бути приділена чи не основна увага при дослідженні злочинності як явища у географії. Формується причинно-наслідковий комплекс злочинності, його зміст відображають: причини та умови, а також фактори злочинності [9, с. 80].

Поміж зазначеного вище, автор зазначає, що на рівень, характер і риси злочинності у тому чи іншому регіоні здійснює вплив цілий комплекс чинників, які можна об'єднати у наступні риси:

- 1) позиційно-атрибутивні (географічне положення, розміри і компактність території, адміністративний поділ, транзитність території тощо);
- 2) природно-географічні (рельєф і наявність родовищ мінеральних ресурсів, агрокліматичні умови, сезон року тощо);
- 3) економічні (рівень економічного розвитку, структура економіки і зайнятості населення, трансформація форм власності, ситуація на ринку праці, рівень інфляції тощо);
- 4) соціальні (рівень, спосіб та якість життя населення, ступінь майнового розшарування (поляризація) населення; система освіти тощо);
- 5) демографічні (кількість і густота населення, ставово-вікова, професійно-освітня структура населення, шлюбна ситуація, етнічний склад населення);
- 6) екістичні і містобудівні (особливості системи розселення, рівень урбанізації, архітектурна забудова, транспортна та інша інфраструктура тощо);
- 7) культурно-духовні (суспільна ідеологія, «імідж» території, рівень поширення соціально небезпечних хво-

роб, психічні розлади і захворюваність, релігійна активність і стан міжконфесійної взаємодії тощо);

8) екологічні (рівень антропогенного навантаження, стан земельних, водних атмосферних, біологічних ресурсів, наявність зон екологічного лиха, заповідних територій тощо);

9) політичні (рівень політичної стабільності, рівень політичних свобод і демократії, наявність конфліктних зон різної природи, корупція тощо);

10) організаційно-правові (діяльність правоохоронних органів та судової системи, наявність пенітенціарної системи тощо) [9, с. 82].

В контексті дослідження географічної поширеності корупційної злочинності в невинробничій сфері України варто зазначити, що не неї впливає цілий комплекс взаємопов'язаних факторів. Серед яких варто виокремити наступні: економічні (рівень економічного розвитку); соціальні (рівень життя населення); демографічні (кількість і структура населення); містобудівні (високий рівень урбанізації); політичні (рівень політичної стабільності); організаційно-правові (діяльність органів виконавчої та судової влади). Врахування зазначених вище факторів в межах кримінологічної політики держави сприятиме більш ефективній боротьбі з корупційною злочинністю в невинробничій сфері України.

З метою більш предметного дослідження географічних показників в невинробничій сфері України, звернемо свою увагу на офіційний сайт Національного агентства з питань запобігання корупції, на якому безпосередньо розміщено інформацію щодо регіонального розподілу вчинених корупційних кримінальних правопорушень протягом 2024 року.

Так, Львівська область є лідером за кількістю кримінальних проваджень, дані про які були внесені до Єдиного державного реєстру корупціонерів у 2024 році. Про це свідчать дані Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення. З 1 січня до 31 грудня 2024 року до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення було внесено 4046 записів. З них 3516 – за рішеннями судів та ще 530 – за дисциплінарними стягненнями. У географічному розрізі найбільше записів щодо корупціонерів припадає на Львівську область – 326 справ за рік. При цьому 302 за судовими рішеннями, 24 – за дисциплінарними стягненнями. На другому місці за кількістю корупціонерів – Вінницька область. На неї припадає 310 записів у реєстрі, з яких 302 – за рішеннями судів. Далі йдуть Дніпропетровська (281 запис, з яких 263 за рішенням суду), Одеська (255 записів, 247 за рішенням суду) та Київська (250 записів, з яких 249 за рішенням суду). Ще 245 проваджень (163 за рішенням суду) припадає на Київ [10].

Якщо говорити за процентне географічне співвідношення поширеності корупційних кримінальних правопо-

рушень облікованих Національним агентством з питань запобігання корупції протягом 2024 року, то можна зазначити наступні дані: Львівська область (8,1%), Вінницька область (7,7%), Дніпропетровська область (7%), Одеська область (6,4%), м. Київ (6,2%), Київська область (6%). У підсумку ці регіони, які мають перевагу в кількості облікованих корупційних діянь перекидають близько 41,4% від загальної кількості, решта регіонів становить 58,6%.

Отже, варто погодитись із висновком А.М. Бабенко, що наукова категорія «географія злочинності» є історично сформованою, перевіреною практикою і такою, що довела свою теоретико-практичну значущість. Стабільність правопорядку в розвинених країнах світу досягається завдяки систематичному моніторингу змін географії злочинності у всіх частинах країни, шляхом відстеження закономірностей у змінах географічної картини злочинності на рівні вулиці, району, міста (селища), регіону (області) або країни. Географічна інформація дозволяє виявити взаємозв'язки між різними кримінологічними факторами (кримінальними, економічними, демографічними і т. ін.), відстежити систематичність злочинної діяльності, зафіксувати тривалість існування на карті тієї або іншої «кримінальної точки», виявити часові коливання статистичної інформації. Електронні кримінологічні карти можуть допомагати підтвердити або спростувати криміналістичні версії щодо використання злочинцями одних і тих же маршрутів пресування, способів вчинення кримінальних правопорушень, місця проживання та схожості типів жертв вчинених кримінальних правопорушень. Електронні карти дозволяють робити висновки про результативність роботи територіальних підрозділів правоохоронних органів, точніше здійснювати управління підрозділами, диференційовано підходити до планування заходів протидії злочинності [2, с. 185–186].

Таким чином, географічний показник вчинення корупційних кримінальних правопорушень у невинробничій сфері України свідчить, що розповсюдження даного виду кримінальних правопорушень залежить від рівня соціально-економічного розвитку територіальної одиниці, розгалуженості органів державної влади, місцевого самоврядування та розвитку галузі невинробничого сектору (сфери послуг) тощо. З огляду на це, територіальне поширення корупційної злочинності у невинробничій сфері України протягом 2024 року виглядає наступним чином: Львівська область (8,1%), Вінницька область (7,7%), Дніпропетровська область (7%), Одеська область (6,4%), м. Київ (6,2%), Київська область (6%). Тоді як, загальний рівень протиправних діянь розподілився наступним чином: Донецька область (11,2%), Дніпропетровська область (11%), Київська область (11%), Харківська область (10,7%).

В контексті подальших наукових дослідження корупції в невинробничій сфері України варто звернути свою увагу інформаційні дані про рівень, структуру, динаміку, латентність та ціну злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Веприцький Р.С. Характерні риси сучасної корупційної злочинності в Україні. *Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції*. Харків. 2017. С. 50–51.
2. Бабенко А.М. Актуальні проблеми вивчення географії злочинності: деякі питання теорії та практики. *Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право*. 2017. № 2 (2). С. 179–187.
3. Толчій В.В. Географія злочинності у сфері інтелектуальної власності в Україні. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Випуск 4 (29). Том 1. С. 148–152.
4. Фіалка М.І. Показники злочинності. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2016. № 2 (7). С. 361–367.
5. Яремко Г.З., Устрицька Н.І. Кримінологія : навч.-метод. посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2018. 144 с.
6. Кальман А.Г., Христич І.А. Понятийный аппарат современной криминологии. Терминологический словарь / Под общей ред. В.В. Голины. Харьков : Изд.-во ООО ТО «Гимназия», 2005. 272 с.
7. Давидова Т.О. Система кількісних та якісних показників як основа дослідження кримінологічної характеристики корупції. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 5. С. 107–110. URL: http://lsei.org.ua/5_2014/30.pdf
8. Найменше злочинів. Стало відомо, які області найбезпечніші в Україні : веб-сайт. URL: <https://www.rbc.ua/rus/news/naymenshe-zlochiv-stalo-vidomo-ki-oblasti-1731071621.html>
9. Сікач К.Ю. Фактори формування і поширення злочинності: теоретичний аспект. *Економічна та соціальна географія*. 2012. Вип. 65. С. 80–88.

10. Львівщина посіла перше місце в Україні за кількістю корупційних справ у 2024 року : веб-сайт. URL: <https://zahid.espreso.tv/suspilstvo-lvivshchina-posila-pershe-mistse-v-ukraini-za-kilkistyu-koruptsiynikh-sprav-u-2024-rotsi>
11. Anisimov D.O. Social condition of criminal liability for the illegal influence on the results of official sports competitions. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2019. Volume 2. С. 8–14.
12. Анісімов Д. О. Об'єктивна сторона складу протиправного впливу на результати офіційних спортивних змагань. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 312–317.